

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 51Csp/65/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123382222
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Perďochová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2024:6123382222.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou JUDr. Michaelou Perďochovou, v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Mýtna 48, Bratislava, právne zastúpený JUDr. Ján Šoltés, advokát so sídlom Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanej: A. B., C. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXXX/X, E., štátny občan SR, právne zast. Advokátska kancelária Hagara – Hagarová, s.r.o., so sídlom Daniela Dlabača 35, Žilina, IČO: 36 806 498, o zaplatenie 3.778,-Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu žalobcu v celom rozsahu z a m i e t a.
- II. Žalovaná m á voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručou Okresnému súdu v Banskej Bystrici dňa 14.08.2023 domáhal súdneho výroku, ktorým by súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť mu sumu 3.778,-Eur spolu s úrokom vyčísleným vo výške 1.618,70 Eur a s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.778,-Eur od 16.03.2021 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

2. Žalobu skutkovo odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu, spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s., poskytol žalovanej na základe zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 02.10.2018 pod číslom úverového účtu XXXXXXXXXX a reg. číslom XXXXXXXXXXXXXXXX (ďalej aj ako „úverová zmluva“) úver vo výške 4.680,-Eur, ktorý sa žalovaná zaviazala uhradiť formou zmluvne dojednaných pravidelných mesačných splátok. Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru bola uzavretá elektronicky prostriedkami diaľkovej komunikácie. Za podpisy strán zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru sa považujú podpis, dokumentované vyjadrenie súhlasu bezpečnostným prvkom, ktorý bol žalovanému pridelený pre využívanie služieb Nonstop Banking alebo dokumentované vyjadrenie súhlasu niektorej zo strán zmluvy prostriedkami diaľkovej komunikácie v zmysle zákona č. 266/2005 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov. V rozpore so zmluvnými dojednaniami úverovej zmluvy dlžník svoj záväzok uhrádzať pravidelné mesačné splátky neplnil riadne a včas, čo žalobca preukazuje predloženým výpisom z úverového účtu. Právny predchodca žalobcu vyzval žalovanú na úhradu omeškaných úverových splátok s upozornením na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti pohľadávky z dôvodu neplatenia. Nakoľko žalovaná napriek písomnej výzve právneho predchodcu žalobcu svoj dlh z titulu omeškaných úverových splátok nezaplatila, právny predchodca žalobcu v súlade so zmluvnými dojednaniami úverovej zmluvy a v súlade s čl. Všeobecných obchodných podmienok s označením „Podmienky požadovanej predčasnej splatnosti úveru (okamžitá splatnosť úveru) zo strany veriteľa“ vyhlásil ku dňu 16.02.2021 predčasnú splatnosť pohľadávky z úveru. Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti pohľadávky z úveru s výzvou na zaplatenie dlžnej sumy bolo žalovanej doručené dňa 08.03.2021 v súlade s čl. Všeobecných obchodných podmienok s označením „Doručovanie a vyhlásenia klienta“.

Nakoľko žalovaná v poskytnutej 7-dňovej lehote od doručenia oznámenia o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru dlžnú sumu nezaplatila, voči právnemu predchodcovi žalobcu sa tak od 16.03.2021 dostala do omeškania so zaplatením dlžnej sumy spolu s príslušenstvom. Na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi spoločnosťou Všeobecná úverová banka, a.s., ako postupcom a spoločnosťou Intrum Slovakia s.r.o. ako postupníkom dňa 14.02.2020 a Žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 07.02.2023 bola pohľadávka voči žalovanej z titulu nezaplateného úveru na základe úverovej zmluvy postúpená žalobcovi ako postupníkovi, o čom bola žalovaná upovedomená písomným oznámením postupcu o postúpení pohľadávky v súlade s ust. § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Výška postúpenej pohľadávky bola postupcom vyčíslená ku dňu 31.01.2023. Žalovaná bola vyzvaná právnym zástupcom žalobcu na zaplatenie dlžnej sumy z titulu nesplateného úveru. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje voči žalovanej len časť postúpeného nároku vo výške nesplatenej dlžnej istiny úveru vo výške 3.778,-Eur, spolu s príslušenstvom, ktorú žalovaná žalobcovi napriek predžalobnej upomienke nezaplatila. Zároveň si uplatnil aj nárok na zaplatenie zmluvných úrokov, ktoré predstavujú rozdiel medzi celkovými nákladmi spojenými s úverom a plnením započítaným na úhradu celkových nákladov.

3. Okresný súd v Banskej Bystrici rozhodol vydaním platobného rozkazu sp. zn. 7Up/1219/2023 zo dňa 08.09.2023, ktorým žalobe v celom rozsahu vyhovel a uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi uplatnenú sumu s príslušenstvom.

4. Voči platobnému rozkazu podala žalovaná v stanovenej lehote odpor, v ktorom poukázala na hrubú nebanalivosť právneho predchodcu žalobcu, Všeobecnej úverovej banky, a.s., ktorý pri uzatváraní úverového účtu XXXXXXXXXX a reg. č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 20.04.2018 nepreveril príjmy a ani výdavky žalovanej. Uvedený úver bol spotrebiteľský úver uzatvorený podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“). S poukazom na znenie § 7 ods. 1 a ods. 20, § 11 ods. 2 uviedla, že veriteľ nezohľadňoval, neposúdil a nepreveril reálne výdavkovú a príjmovú zložku žalovanej, pokiaľ ide o ekonomický status žalovanej, preto žalobca nemôže úspešne tvrdiť, že konal s odbornou starostlivosťou. Žalobca ničím nepreukázal skúmanie výdavkov žalovanej. Nejedná sa preto o konanie s odbornou starostlivosťou v prípade, ak veriteľ si tieto rozhodujúce skutočnosti vôbec nezistil a neoveril. Podporne poukázala na rozsudky Krajského súdu v Prešove sp. zn. 12Co/136/2019, sp. zn. 6Co/171/2016 zo dňa 27.10.2016 sp. zn. 3Co/153/2019 zo dňa 10.03.2020, sp. zn. 19Co/130/2019 a rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 33Cdo/2178/2018 argumentujúc, že je zrejmé, že právny predchodca žalobcu si povinnosť skúmať bonitu žalovanej splnil len formálne, pričom v nej nezohľadnil poriadne nielen príjmy, ale vôbec nezohľadnil náklady žalovanej, nehovoriac o tom, že taká významná finančná inštitúcia musí a musela mať vedomosť o uvedenej povinnosti. S poukazom na ust. § 17 ods. 1 a 2 zákona o spotrebiteľských úveroch mala za to, že žalobca nemá na základe uvedených ustanovení ani aktívnu legitímáciu v tomto spore.

5. Žalobca odpor žalovanej považoval v celom rozsahu za neodôvodnený a s chýbajúcou oporou v zákone a skutkovom stave. Pokiaľ ide o skúmanie bonity žalovanej, v prílohe žaloby predložil dokumenty právneho predchodcu, z ktorých vyplýva, že pred uzavretím zmluvy žalovaná právemu predchodcovi poskytla informácie o svojom zamestnaní, výške príjmu, o svojich záväzkoch a ďalšie podrobné informácie. Pri posudzovaní bonity žalovanej bol právnym predchodcom zaslaný dopyt na informačný systém SRBI (Spoločný register bankových informácií), prevádzkovaný pre všetky banky spoločnosťou CRIF, keď boli zisťované prípadné nesplácanie/omeškania so splácaním úverov poskytnutých od iných bankových domov. Z uvedeného je zrejmé, že schopnosť žalovanej splácať úver bola jeho právnym predchodcom posúdená riadne, so zohľadnením všetkých kritérií, ktoré majú na danú schopnosť vplyv. Zároveň zaslal doklady preukazujúce skúmanie bonity žalovanej právnym predchodcom. Aktívnu legitímáciu v tomto spore preukazoval oznámením o postúpení pohľadávky, ktoré bolo žalovanej zaslané doporučené, k čomu predložil podací hárok. Zásielka s oznámením o postúpení pohľadávky bola zasielaná doporučené do dispozičnej sféry žalovanej. Relevantným oznámením o postúpení pohľadávky postupcom riadne hmotnoprávne preukázal aktívnu legitímáciu v tomto spore. Takýto postup preukázania aktívnej legitímácie je plne v súlade s právnymi predpismi a súdnou praxou bežne akceptovateľný. Podporne poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR pod sp.zn. 4Obo 210/01 zo dňa 11.6.2003, v ktorom Najvyšší súd vyslovil právny názor, že: „Relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Súd z takéhoto oznámenia vychádza bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení.“ Nakoľko predmetom žaloby je zaplatenie bankovej

pohľadávky, za účelom preukázania aktívnej legitimácie predložil už v žalobe aj výzvy právneho predchodcu, banky, ktoré boli doručované žalovanej na adresu, ktorú uviedla v zmluve o úvere, čím preukázal splnenie zákonných podmienok pre platné postúpenie v zmysle ust. § 92 ods. 8 z. o bankách. K otázke zosplatnenia úveru uviedol, že Oznamenie o vyhlásení predčasnej splatnosti pohľadávky z úveru s výzvou na zaplatenie dlžnej sumy prevzala žalovaná dňa 02.03.2021 v súlade s čl. Všeobecných obchodných podmienok s označením „Doručovanie a vyhlásenia klienta“. Pred samotným vyhlásením predčasnej splatnosti bola zároveň žalovaná vyzvaná na úhradu omeškaných splátok, a to výzvou zo dňa 08.12.2020 označenou ako „Tretia upomienka“. Predmetná výzva bola žalovanej doručovaná dňa 08.12.2020 pod číslom zásielky RF362798169SK, čo preukazuje predloženým podacím hárkom (dátum odoslania je zrejmy z podacieho hárku - na ľavej strane zľava). Obe tieto výzvy boli žalovanej odosielané na ňou uvedené adresy. V tejto súvislosti súd poukázal na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu SR na posudzovanie účinkov doručenia poštových zásielok. Pre nadobudnutie účinkov doručenia úkonu nie je podstatné, či sa adresát s obsahom doručovanej zásielky úkonu oboznámil až neskôr, v čase plynutia odbernej lehoty na vyzdvihnutie uloženej zásielky, resp. tieto účinky nastávajú aj v prípade ak nevyužil možnosť oboznámiť sa s obsahom uloženej zásielky. (uznesenie NS SR sp.zn. 4Obdo 73/2016 uverejnené v časopise zo Súdnej praxe pod č. 45/2018, príp. uznesenie NS SR sp.zn. 5Cdo 129/2010 uverejnené v systéme ASPI pod č. 27/2011.). Napriek uvedenému v prílohe predložil doklad – výpis z informačného portálu Slovenskej pošty, z ktorého je zrejme, že predmetná výzva bola žalovanej doručovaná. Žalovaná napriek písomnej výzve právneho predchodcu, svoj dlh nezaplatila a do omeškania s jeho zaplatením sa dostala viac ako 90 kalendárnych dní, čo vyplýva aj z predloženého výpisu z účtu. Nakoľko žalovaná napriek výzve banky bola viac ako 90 dní v omeškani so zaplatením svojho dlhu voči banke, na ktorého zaplatenie bola preukázateľne vyzvaná, týmto boli splnené zákonné predpoklady pre platné postúpenie bankovej pohľadávky podľa ust. § 92 ods. 8 z. o bankách. K postúpeniu pohľadávky, ktorej zaplatenie je predmetom tohto sporu došlo riadne a platne, čím je daná jeho aktívna legitimácia v spore.

6. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca na výzvu súdu navrhoval pokračovať v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku v zmysle ustanovenia § 10 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní, bola predmetná vec Okresným súdom Banská Bystrica postúpená na Okresný súd Žilina dňa 16.11.2023.

7. Žalovaná vo vyjadrení zo dňa 07.12.2023 k vyjadreniu žalobcu zotrvala na skutočnostiach uvedených v odpore k platobnému rozkazu, že právny predchodca žalobcu si bonitu žalovanej nepreveril s odbornou starostlivosťou. Žalobca nepredložil ani jeden doklad, ktorý by preukazoval, že si jeho právny predchodca overoval jej schopnosť splácať uvedený úver, neoveroval si výdavky ani príjmy žalovanej. Z uvedeného dôvodu nemohol právny predchodca žalobcu od žalovanej vyžadovať jednorazové zosplatnenie úveru a ani previesť práva zo zmluvy na žalobcu.

8. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 15.02.2024, na ktorom vec prejednal a rozhodol v prítomnosti právneho zástupcu žalovanej. Právny zástupca žalobcu ospravedlnil neúčast' svoju a žalobcovu na pojednávaní z dôvodu pracovnej zaneprázdnenosti, nenavyšovania trov konania v súlade so zásadou hospodárnosti konania podaním doručeným súdu dňa 12.02.2024. Zároveň súhlasil, aby súd vo veci rozhodol bez jeho účasti a bez účasti žalobcu.

9. Právny zástupca žalovanej na pojednávaní zotrval na doposiaľ uvádzaných tvrdeniach poukazujúc najmä na skutočnosť, že predchodca žalobcu neskúmal bonitu žalovanej tak, ako mal a na nesprávne zosplatnenie podľa § 565 Občianskeho zákonníka, pretože z obsahu listiny tretia upomienka nemožno zistiť, ktorou splátkou a v akej výške sa žalovaná dostala do omeškania. Poukázal aj na ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách, na základe ktorého nemohla banka tú platbu previesť, z uvedeného dôvodu nie je žalobca aktívne legitimovaný.

10. Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, celým spisovým materiálom a zistil nasledovný skutkový stav:

11. Žalovaná požiadala právneho predchodcu žalobcu dňa 02.10.2018 o poskytnutie bezúčelovej pôžičky. Právny predchodca žalobcu VÚB Banka, a.s. ako veriteľ a žalovaná ako dlžník uzavreli dňa 02.10.2018 Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru „VÚB Pôžička“ reg. č. XXXXXXXXXXXXXXXX, ktorej predmetom bolo poskytnutie bezúčelového úveru žalovanej vo výške 4.680,-Eur. Žalovaná sa

zaviazala úver splácať v 95 mesačných splátkach vo výške 82,99 Eur (resp. 88,45 Eur bez zľavy) pri ročnej úrokovej sadzbe 14,76 % bez zľavy (12,76% so zľavou), RPMN 16,90% bez zľavy (so zľavou 14,53 %), s celkovými nákladmi spotrebiteľa bez zľavy 3.456,30 Eur (so zľavou 2.937,60 Eur) a celkovou čiastkou 8.136,30 Eur bez zľavy (7.617,60 Eur so zľavou). Prvá splátka bola splatná dňa 27.11.2018 a doba trvania zmluvy je 96 mesiacov (č. l. 17-18, 6-13 spisu). K zmluve žalobca predložil listiny zo dňa 02.10.2018 a to: Európske informácie o spotrebiteľskom úvere, Údaj o hodnote RPMN a o priemernej RPMN k spotrebiteľskému úveru, ako aj Všeobecné obchodné podmienky VÚB, a.s., Informačný dokument o poistnom produkte Poistenie schopnosti splácať spotrebiteľský úver BNP Paribas Cardif (č. l. 17-25, 13 rub – 16, 25 rub-29 spisu). Podľa Zoznamu dokladov k VÚB Pôžičke zo dňa 02.10.2018 žiadateľka predložila doklad totožnosti a doklad o priznaní sociálnej dávky dlhodobého charakteru (č. l. 32-33 spisu).

12. Z prehľadu splátok súd zistil, že žalovaná vyčerpala sumu celkom 4.680,-Eur, naposledy uhradila splátku vo výške 88,35 Eur dňa 19.01.2020 (č. l. 40 spisu).

13. Listom označeným ako „Tretia upomienka – pokus o zmier“ zo dňa 08.12.2020 právny predchodca žalobcu vyzval žalovanú, aby zaplatila nedoplatok na splátkach vo výške 273,-Eur s upozornením, že v opačnom prípade bude požadovať vrátenie celej poskytnutej sumy úveru s príslušenstvom pred dátumom splatnosti a upozornil na možnosť banky odstúpiť od zmluvy o úvere. Upomienka bola žalovanej odoslaná dňa 08.12.2020 a ako neprevzatá sa vrátila dňa 14.12.2020 (č. l. 41-42, 95 spisu).

14. Výzvou na predčasné splatenie zostatku úveru s prísl. zo dňa 17.02.2021 predchodca žalobcu oznámil žalovanej, že nakoľko dlžnú pohľadávku napriek upomienkam neuhradila, uvedeným dňom vyhlásil predčasnú splatnosť úveru so zostatkom 4.264,17 Eur, ktorú sumu je povinná uhradiť do 7 dní od doručenia výzvy. V prípade jej neuhradenia bola žalovaná upozornená na možnosť vymáhania pohľadávky využitím dostupných právnych prostriedkov. Výzva bola žalovanej doručená dňa 08.03.2021 (č. l. 43-44 spisu).

15. Žalovaná pohľadávka bola na základe Rámцovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 14.02.2020, uzatvorenej medzi spoločnosťami Všeobecnou úverovou bankou, a.s. ako postupcom a Intrum Slovakia s.r.o., ako postupníkom, ako aj v zmysle Žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 07.02.2023, postúpená v rozsahu uvedenom v prílohe k Zmluve o postúpení pohľadávok na súčasného žalobcu. Listom zo dňa 10.02.2023 bolo žalovanej oznámené, že spoločnosť VÚB, a.s. k 07.02.2023 postúpila svoju pohľadávku zo zmluvy uzavretej dňa 02.10.2018 medzi žalovanou ako dlžníkom a postupcom ako veriteľom spoločnosti Intrum Slovakia, s.r.o. (č. l. 44-45,49-66 spisu).

16. Súčasný žalobca vyzval žalovanú na zaplatenie pohľadávky výzvou zo dňa 20.07.2023, ktorá bola odosielaná žalovanej dňa 24.07.2023 (č. l. 46-48 spisu).

17. K skúmaniu bonity žalobca súdu predložil listinu označenú ako „Dáta dopytu“ zo dňa 02.10.2018 (č. l. 83 – 94 spisu) za účelom preukázania splnenia povinnosti predchodcu žalobcu skúmať bonitu žalovanej.

18. Na základe takto zisteného skutkového stavu veci súd danú vec posúdil podľa nasledovných ustanovení:

Podľa § 497 z. č. 513/1991 Z. z. Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 1 písm. 2 z. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách (ďalej len „ZSU“) v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi

oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

Podľa § 2 písm. a) ZSU, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

Podľa § 2 písm. b) ZSU, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 7 ods. 1 ZSU, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

Podľa § 7 ods. 2 ZSU, spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

Podľa § 7 ods. 16 ZSU, veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery a) spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľa, a b) s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať.

Podľa § 7 ods. 17 ZSU, vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ a) poskytne spotrebiteľovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 a 5, b) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky, posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veriteľa, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

Podľa § 7 ods. 20 ZSU, na výpočet ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver sa použijú tieto položky: a) čistý príjem spotrebiteľa, b) náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, c) výška splátky spotrebiteľského úveru a d) peňažné záväzky znižujúce príjem spotrebiteľa.

Podľa § 11 ods. 2 ZSU, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len Občiansky zákonník), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody,

ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

V zmysle § 54 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 37 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne, inak je neplatný.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 92 ods. 8 z. č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení účinnom ku dňu postúpenia pohľadávky, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

19. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalobca si uplatňoval nárok vzniknutý mu zo spotrebiteľskej zmluvy uzatvorenej medzi právnym predchodcom žalobcu a dlžníkom - žalovanou. Právny predchodca žalobcu ako veriteľ v danom prípade pri uzatváraní predmetnej zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Žalovaná zmluvu uzatvárala ako spotrebiteľ, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní predmetnej zmluvy nekonala v rámci svojho podnikania, povolania alebo zamestnania.

20. Keďže súd ustálil, že zmluva uzatvorená s dlžníkom je zmluvou o spotrebiteľskom úvere, vzťahujú sa na právny vzťah ňou založený ustanovenia právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa, a to zákon č. 129/2010 Z. z. účinný v čase uzavretia zmluvy, ako aj Občiansky zákonník. Po preskúmaní predmetnej zmluvy súd zistil, že zmluva bola uzatvorená v predpísanej forme a obsahuje všetky náležitosti vyžadované zákonom č. 129/2010 Z. z..

21. Vzhľadom na námietku žalovanej týkajúcu sa neskúmania jej bonity právnym predchodcom žalobcu, sa súd zaoberal tým, či žalobca postupoval v súlade s ust. § 7 a nasl. ZSU a či pri uzatvorení zmluvy boli splnené všetky povinnosti a podmienky, ktoré na tieto zmluvné vzťahy kladie právna úprava zameraná na ochranu spotrebiteľa, t.j. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, zákon o spotrebiteľských úveroch. Bolo na žalobcovi, aby tento preukázal, že bonitu žalovanej náležite skúmal, že si splnil povinnosť vyplývajúcu mu z ust. § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. S poukazom na ust. § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch je plne opodstatnené vyžadovať v súdnom konaní preukázanie skúmania bonity klienta žalobcom.

22. Povinnosť súdu ex officio zisťovať, či došlo k skúmaniu bonity spotrebiteľa vyplýva z rozhodnutia Súdneho dvora EÚ C-679/18, podľa ktorého článku 8 a 23 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS sa majú vykladať v tom zmysle, že vnútroštátnemu súdu ukladajú povinnosť preskúmať ex officio existenciu porušenia povinnosti stanovenej v článku 8 tejto smernice, podľa ktorej veriteľ musí pred uzavretím zmluvy posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa, a vyvodiť dôsledky, ktoré z porušenia tejto povinnosti vyplývajú vo vnútroštátnom práve, pod podmienkou, že sankcie spĺňajú požiadavky podľa uvedeného článku 23.

23. Z vykonaného dokazovania súdu je zrejmé, že pri overovaní bonity žalovanej žalobca vykonal šetrenia v spoločnom registri bankových informácií, mal k dispozícii určité údaje o zamestnaní a o príjme žalovanej, o ďalších jej úveroch, avšak nebolo preukázané, či s odbornou starostlivosťou pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere posúdil schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Pre účely posúdenia splnenia povinnosti uloženej dodávateľovi v ust. 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch nie je smerodajné, aká bola reálna finančná, majetková, sociálna situácia spotrebiteľa, ale akým spôsobom dodávateľ pristupoval k zisťovaniu a hodnoteniu bonity klienta. Odborná starostlivosť predpokladá overenie údajov, ktoré dlžník veriteľovi uviedol, resp. objektívne podložil minimálne potvrdením zamestnávateľa, nepochybne kľúčová je i povinnosť veriteľa využívať verejne dostupné informácie, akými sú, napr. štátom publikované údaje o životnom a existenčnom minime podľa zákona č. 110/2006 Z. z. a tieto porovnávať so známymi alebo od spotrebiteľa zistenými (nie iba tvrdenými) informáciami o jeho príjmoch a výdavkoch (rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 33Cdo/2178/2018). Overovanie bonity žalovanej iba na podklade informácií poskytnutých žalovanou v žiadosti o poskytnutie úveru a prostredníctvom Spoločného registra bankových informácií, nemožno považovať za posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať úver s odbornou starostlivosťou. S odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver nie je možné bez porovnania mesačných príjmov a výdavkov žiadateľa. Len samotné zhromaždenie informácií o klientovi, a navyše neúplné, nemožno samo o sebe považovať za náležité splnenie si povinnosti vyplývajúcej z ust. § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Pre účely skúmania bonity spotrebiteľa s odbornou starostlivosťou nepostačuje, ak dodávateľ vychádza iba z tvrdení spotrebiteľa bez toho, aby žiadal aj preukázanie tvrdených skutočností príslušnými listinami.

24. V danom prípade nebolo preukázané, že žalobca mal k dispozícii doklady o príjme žalovanej (potvrdenie zamestnávateľa), doklady o výdavkoch žalovanej, najmä nákladoch na bývanie, doklady SIPO, prípadne výpis z bežného účtu, pri uzatváraní zmluvy. Prioritne súd poukazuje na nezrovnalosti pri uvádzaní zamestnania a príjmu žalovanej, keď v listinách predložených žalobcom je uvádzané, že dátum aktuálneho zamestnania žalovanej je od 01.09.2017, čistý príjem 550,-Eur, avšak zároveň je uvedené, že ide o osobu ekonomicky neaktívnu, profesia - študent, nezamestnaný, dôchodca, materská dovolenka, práca v domácnosti. V ďalšej kolónke žalobcom predloženej listiny v časti - Výsledok S1 Verifikácie, je uvádzané, že pracovný pomer a príjem žalovanej bol overený telefonicky, nie je však uvedené, kde žalovaná pracuje. Ako kontakt na zamestnávateľa je uvedené telefónne číslo žalovanej, avšak nie je zrejmé a ani to nevyplýva z predložených dokladov, že žalovaná by bola SZČO. V časti verifikácia dokumentácie, zo záporných odpovedí na tam pokladané otázky vyplýva, že žalovaná nie je zamestnaná, nie je poberateľom starobného dôchodku, invalidného dôchodku, nepracuje na základe dohody o pracovnej činnosti. Ostatné otázky boli bez odpovede.

25. Ďalej súd nemal za preukázané, že by mal žalobca v čase poskytnutia úveru vedomosť o majetkových pomeroch žalovanej, aké výdavky spojené s ubytovaním uhrádzala a taktiež nepreukázal ani iné doklady, resp. zistenia o jej výdavkoch predstavujúcich uspokojovanie základných životných potrieb. Do úvahy v rámci výdavkov bola vzatá iba iná mesačná splátka iných úverov žalovanej (spolu

4 existujúce úvery) vo výške 263,-Eur. Bez toho, aby žalobca preukázal, že skúmal aj výdavky na strane žalovanej, nemohol mať reálny obraz o majetkovej situácii spotrebiteľa potrebnej pre posúdenie schopnosti splácať žalovanému poskytnutý úver.

26. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd dospel k záveru, že v danom prípade sa žalobca nekonal s odbornou starostlivosťou v zmysle § 7 ods. 1 z. č. 129/2010 Z. z.. Z uvedeného dôvodu potom v zmysle § 11 ods. 2 ZSU nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa – žalovanej jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru.

27. Súd dospel k záveru, že predchodca žalobcu nebol oprávnený zosplatiť úver a pokiaľ aj k tomuto zosplateniu došlo, toto zosplatenie je neplatné.

28. Z obsahu zmluvy vyplýva, že splátky boli splatné k 27. dňu v mesiaci. Právny predchodca žalobcu vyzval žalovanú výzvou zo dňa 08.12.2020, aby okamžite uhradila dlžnú sumu vo výške 273,- Eur, nakoľko ku dňu 08.12.2020 je v omeškaní so splácaním pohľadávky banky v uvedenej výške. Zároveň žalovanú upozornil na možnosť vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky banky, v prípade neuhradenia dlžnej sumy. Následne dňa 17.02.2021 právny predchodca žalobu vyhlásil mimoriadnu splatnosť pohľadávky zo zmluvy.

29. Ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka modifikuje ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka vo vzťahu k spotrebiteľským zmluvám. Možnosť predčasne zosplatiť spotrebiteľský úver v zmysle ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka je upravená v ustanovení § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka s tým, že pre platné zosplatenie spotrebiteľského úveru je potrebné kumulatívne dodržanie tam stanovených podmienok, v opačnom prípade je dané zosplatenie úveru neplatným právnym úkonom v zmysle ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka. Na uplatnenie práva zosplatiť spotrebiteľský úver je potrebné splniť stanovené podmienky, a to: a) ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, b) dohoda medzi veriteľom a dlžníkom o tom, že ak sa nespĺni niektorá splátka, stane sa zročným celý dlh (ide o tzv. stratu výhody splátok), c) uplatnenie práva najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a d) upozornenie spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva v lehote nie kratšej ako 15 dní.

30. Vo vzťahu k vyššie uvedenému je potrebné zdôrazniť, že ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka umožňuje uplatniť právo podľa ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka až po trojmesačnom omeškaní. V tejto časti je toto ustanovenie tzv. lex specialis k ustanoveniu § 565 druhá veta Občianskeho zákonníka, podľa ktorého možno toto právo uplatniť len do splatnosti nasledujúcej splátky. V prípade spotrebiteľskej zmluvy môže veriteľ uplatniť právo podľa ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka po uplynutí trojmesačného omeškania s niektorou splátkou bez ohľadu na to, že medzičasom sa stali zročnými aj ďalšie splátky.

31. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka pred zosplatením úveru vyžaduje výzvu veriteľa adresovanú a preukázateľne doručovanú dlžníkovi s upozornením na aktuálny dlh a s výslovným upozornením na možnosť veriteľa požadovať zaplatenie celého zvyšku dlhu naraz z dôvodu neplnenia si povinnosti dlžníka. Upozornením pred zosplatením má zákonodarca na mysli adresovanú písomnosť, ktorá sa musí nevyhnutne dostať do sféry dispozície spotrebiteľa a z ktorej obsahu musí byť zrejmé jednak splnenie zákonných podmienok uplatnenia režimu odseku 9 a jednak výslovné upozornenie spotrebiteľa na vykonanie práva dodávateľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Zákonom požadovaný úkon dodávateľa po splnení kumulatívnych podmienok predstavuje hmotnoprávny jednostranný adresovaný právny úkon, ktorý musí predovšetkým spĺňať podmienky jasnosti, určitosti a zrozumiteľnosti právneho úkonu a jeho forma musí korešpondovať s formou právneho úkonu, ktorým sa zakladal spotrebiteľský záväzok“ (komentár k ustanoveniu § 53 ods. 9 občiansky zákonník z vydavateľstva C. H. Beck od autorov Marek Števec a kolektív - Občiansky zákonník, komentár I., 2015).

32. Z výzvy žalobcu, ktorou upozornil žalovanú na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru nevyplýva, s ktorou splátkou sa žalovaná dostala do omeškania so splácaním úveru dlhšie ako 3 mesiace.

33. Účelom právnej úpravy podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je zamedziť „zosplatňovaniu“ záväzkov spotrebiteľov zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorých plnenie je dojednané v splátkach, z dôvodu len krátko trvajúceho omeškania spotrebiteľa so zaplatením splátky (len pár dní) a súčasne dať spotrebiteľovi ešte poslednú možnosť k splateniu dlžnej splátky pred tým, ako dodávateľ využije svoje právo na zosplatnenie celého dlhu. K uvedenému však musí byť nepochybne spotrebiteľ informovaný, pre nezaplatenie ktorej splátky mu hrozí uplatnenie práva veriteľa podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka. Výzvu veriteľa podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ako aj žiadosť veriteľa o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka je tak nesporne bez najmenších pochybností potrebné považovať za právne úkony, t. j. za prejav vôle konajúcej osoby smerujúci k vzniku, zmene alebo zániku práv alebo povinností, ktoré s takýmto prejavom spájajú uvedené ustanovenia Občianskeho zákonníka. Tieto právne úkony tak pre svoju platnosť vyžadujú v zmysle ust. § 37 Občianskeho zákonníka určitosť a zrozumiteľnosť. V prípade výzvy veriteľa podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka by tak malo byť z tohto právneho úkonu veriteľa nepochybne, že spotrebiteľ je v omeškaní so zaplatením tej ktorej individualizovanej splátky, pre ktoré omeškanie v prípade jeho trvania viac ako tri mesiace, bude môcť veriteľ uplatniť právo podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka, pričom táto výzva sa musí dostať spotrebiteľovi najneskôr 15 dní predtým, ako veriteľ toto právo uplatní. Rovnako tomu je aj v prípade právneho úkonu veriteľa podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka, keďže pre nesplnenie niektorej splátky môže veriteľ požiadať o zaplatenie celej pohľadávky len do splatnosti nasledujúcej splátky. Pri zohľadnení podmienok uplatnenia práva veriteľa „zosplatniť“ celú svoju pohľadávku podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka uvedené znamená, že veriteľ môže požiadať spotrebiteľa o zaplatenie celej pohľadávky pre nezaplatenie určitej konkrétnej splátky v období, kedy od omeškania spotrebiteľa so zaplatením tejto splátky uplynula doba troch mesiacov, avšak zároveň len do splatnosti splátky najbližšie nasledujúcej po uplynutí doby troch mesiacov omeškania spotrebiteľa so zaplatením tejto splátky. Teda aj z právneho úkonu veriteľa podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka by malo byť zrejme naplnenie podmienok podľa tohto ustanovenia a súčasne ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Len takýto právny výklad je spôsobilý korešpondovať s vyššie uvedeným zmyslom a účelom ust. § 53 ods. 9 v spojení s ust. § 565 Občianskeho zákonníka.

34. Z uvedeného je zrejme, že výzva podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka musí byť jasná a určitá, aby spotrebiteľ nadobudol vedomosť, s ktorou konkrétnou splátkou je v omeškaní viac ako tri mesiace, aby sa prípadným zaplatením omeškanej splátky mohol účinne vyhnúť zosplatneniu celej pohľadávky. V neposlednom rade je označenie rozhodujúcej splátky nevyhnutné aj pre aplikáciu ust. § 54a Občianskeho zákonníka. Právny predchodca žalobcu výzvou zo dňa 08.12.2020 oznámil žalovanej, že pohľadávka banky vyplývajúca zo zmluvy o úvere je po lehote splatnosti vo výške 273,- Eur, zároveň ju vyzval na zaplatenie dlžnej sumy, v opačnom prípade je banka oprávnená vyhlásiť úver za predčasne splatný. Takto koncipovaná výzva podľa názoru súdu nespĺňa zákonné požiadavky tak, ako to má na mysli ust. § 53 ods. 9 OZ. Takáto výzva je neurčitá a nezrozumiteľná. Žalobca dostatočným spôsobom nepreukázal využitie práva svojho právneho predchodcu na predčasné zosplatnenie zvyšku úveru. Nemohlo tak dôjsť ani k predčasnej splatnosti peňažného záväzku. Z výzvy nevyplýva, ktorou konkrétnou splátkou sa žalovaná dostala do omeškania so splácaním úveru dlhšie ako tri mesiace.

35. Predčasné zosplatnenie spotrebiteľského úveru je právom veriteľa a uvedené je v prípade spotrebiteľského vzťahu za splnenia podmienok podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Práve z dôvodu, že sa jedná o právo veriteľa vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru (toto môže využiť podľa vlastného uváženia ku ktorejkoľvek omeškanej splátke za splnenia podmienok podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka), je potrebné konkretizovať, ku ktorej omeškanej splátke využíva svoje právo predčasného zosplatnenia úveru. Preto z jednostranného právneho úkonu veriteľa by malo byť zrejme splnenie podmienok v tomto ustanovení. V zmysle § 53 ods. 9 OZ vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru musí predchádzať upozornenie spotrebiteľa, t.j. jednostranný právny úkon veriteľa adresovaný dlžníkovi, ktorým sa oznamuje, že na základe ich dohody uplatní svoje právo podľa § 565 OZ, pretože dlžník je v omeškaní so zaplatením splátky. Z obsahu tohto úkonu musí byť zrejme splnenie zákonných podmienok - uplatnenia režimu § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ako aj výslovné upozornenie spotrebiteľa na vykonanie práva veriteľa podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka. Zo znenia ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vyplýva požiadavka určenia omeškanej splátky, ktorej sa uplatňované právo veriteľa podľa ust. § 565 OZ týka, t.j. že dlžník nesplatil niektorú svoju splátku. Právny úkon je určitý len vtedy, keď nie je vnútorne rozporný jeho obsah, alebo keď prípadný rozpor možno odstrániť výkladom, pričom výklad nemôže dopĺňať právny úkon. Taký právny úkon, ktorým predchodca žalobcu zosplatnil celý úver (teda predčasné zosplatnenie), z ktorého nebolo zrejme, pre ktorú konkrétnu nezaplatenú

splátku bol úver zosplatnený, súd potom posúdil ako neurčitý právny úkon a s poukazom na ust. § 37 Občianskeho zákonníka pre jeho neurčitosť aj neplatný právny úkon. Súd poukazuje v tomto smere aj na rozhodnutia Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6CoCsp/14/2023 zo dňa 29.06.2023, sp. zn. 6CoCsp/2/2023 zo dňa 31.07.2023, sp. zn. 8CoCsp/58/2022 zo dňa 29.11.2022, sp. zn. 7CoCsp/32/2022 zo dňa 15.06.2022...).

36. Právne úkony veriteľa podľa ust. § 53 ods. 9 a ust. § 565 Občianskeho zákonníka, t.j. list označený ako „Tretia upomienka – pokus o zmier“ zo dňa 08.12.2020 a „Výzva na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom“ (zosplatnenie úveru) zo dňa 17.02.2021 nemožno považovať z dôvodu ich neurčitosti a nezrozumiteľnosti za platné právne úkony (§ 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka), ktoré mohli viesť k účinkom zosplatnenia dotknutého spotrebiteľského úveru. Navyše nie je úlohou súdu vyhľadávať v predložených dôkazoch a dedukovať skutočnosti, ktoré by mali jednoznačne vyplývať zo skutkových tvrdení žalobcu.

37. Keďže súd dospel k záveru o neplatnosti zosplatnenia úveru, nebol splnený zákonný predpoklad pre platné postúpenie pohľadávky banky, na žalobcu. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktorá je už (1) splatná, a to za predpokladu predchádzajúcej (2) písomnej výzvy banky a skutočnosti, že klient banky je napriek výzve (3) nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť kumulatívne splnené v čase postúpenia pohľadávky. Zo zmluvy o postúpení pohľadávky predloženej žalobcom vyplýva, že predmetom zmluvy, ako vyplýva z prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok, bola pohľadávka zo zmluvy voči žalovanej, pričom pri postúpení pohľadávky sa vychádzalo zo skutočnosti, že došlo k zosplatneniu úveru v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka. Oznámenie banky o postúpení pohľadávky samo osebe nekonvaliduje neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávok, preto samotné oznámenie banky nezakladá vecnú legitimitáciu žalobcu. Súd na doplnenie považuje za potrebné poukázať aj na skutočnosť, že z predložených listinných dôkazov vyplýva termín konečnej splatnosti 27.09.2026 a keďže žalobca netvrdil a ani nepreukázal, že došlo k zániku zmluvy a súd konštatuje, že vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru je neplatné, vychádzajúc zo skutočnosti že ide o stále tzv. „živý úver“ súd konštatuje zároveň aj neplatnosť postúpenia pohľadávky z právneho predchodcu žalobcu na spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o. K postúpeniu pohľadávky (dňa 07.02.2023) malo dôjsť skôr ako nastala konečná splatnosť úveru. Ak určitú pohľadávku nie je možné postúpiť, keďže jej postúpenie je objektívne neprípustné, t. j. zakázané, potom jej následné postúpenie inému subjektu je v priamom rozpore so zákonom a ako také je neplatné v zmysle ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka, a to nielen medzi stranami zmluvy o postúpení pohľadávok, ale aj navonok voči dlžníkovi.

38. V rozhodnutí Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/234/2018 je konštatované, že: „Je absolútne nemysliteľné a nelogické a v konečnom dôsledku aj priečiace sa Zákonom o bankách, ak by banky postupovali „živé úvery“ na akýkoľvek iný subjekt, ktorý nespadá v zmysle Zákona o bankách pod dohľad Národnej banky SR.“

39. Pokiaľ teda postupca postúpil predmetnú pohľadávku z úveru, postupoval v rozpore s ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z., z ktorého dôvodu je postúpenie pohľadávky uplatnenej v konaní v nadväznosti na ust. § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatným právnym úkonom, na ktorú skutočnosť je súd povinný prihliadať ex offa.

40. V sporoch s ochranou slabšej strany súd skúma vecnú legitimitáciu z úradnej povinnosti. Dôkazné bremeno preukázania splnenia podmienok podľa § 92 ods. 8 vety prvej Zákona o bankách pred postúpením pohľadávky zaťažuje veriteľa, a to aj v prípade, že spotrebiteľ nepoprel s tým súvisiace skutkové tvrdenia veriteľa (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. októbra 2021, sp. zn. 4Cdo 162/2020- R 6/2022).

41. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti súd žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol.

42. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

43. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

44. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP. Keďže žalobca bol v celom rozsahu neúspešný v konaní, žalovaná má nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100%.

45. O samotnej výške tejto náhrady trov konania rozhodne súd podľa ustanovenia § 262 ods. 2 CSP, po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 1 CSP odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 2 CSP podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 3 CSP odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ustanovenia § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.